

tandem depauperatus, & confusus in aliena terra miserabili morte defunctus est. 2. *Mach.* 9.

Non solum prudentiores, sed etiam potentiores sunt filii hujus sæculi filiis lucis in generatione sua frequentar. Nam discipulis dormientibus, Judas procurando proditorem diu sollicitus vigilabat. *Matth.* 26.

Principes sacerdotum multa sollicitudine & labore fatigati fuerunt ad hoc, quod possent extinguere, & ad nihilum redigere nomen Christi; corruerunt enim custodes dominici sepulchri per copiosam pecuniam, quam dederunt, ut dicerent, eum per suos discipulos fuisse sublatum. *Matth.* 28.

Item & discipulos ejus nunc carceribus monuerunt, nunc sermonibus arctaverunt, nunc verberibus & contumeliis affecerunt, ut non loquerentur, nec docerent in nomine Domini Jesu. *Aã.* 3. 4.

Cum tribunus Lyfias vincetum detineret Paulum, fuerunt amplius, quam 40. Judæi, qui voverunt, se non gustaturos quidquam, donec occiderent Paulum, unde volebant, ut produceretur Paulus in medium, ut, eo viso, statim eum impetu occiderent eum. *Aã.* 23.

Furtum sacrilegum.

Joas Rex, qui thesauros templi temere surripuerat, a servis suis interficitur. 4. *Reg.* 12.
Balthasar Nabuchodonosoris pronepos, quia vasis sacris, e templo Jerosolimitano ablati,
cum

cum principibus & concubinis abutebatur, a Deo corripitur, & postea occiditur. *Dan.* 5.

Antiochus ob spoliatum & profanatum templum Jerosolymitanum, variis malis ac doloribus oppressus miserima morte perit. 1. *Mach.* 6.

Heliodorus a Seleuco Rege Asiæ missus ad rapiendos thesauros templi, sacerdotibus Deum invocantibus, ab angelis flagellatur, & non nisi ad Oniæ summi sacerdotis preces liberatur. 2. *Mach.* 3.

Lyfimachus, multis commissis in templo sacrilegiis & rapinis, ante ærarium interficitur. 1. *Mach.* 7.

Judas ex ærario Apostolico clam pecunias surripit, sed hoc furtum fuit origo ejus interitus. *Joan.* 12, 6.

G.

Gaudium bonum & malum.

Quale gaudium habuerit Anna mater Samuelis, indicat in suo cantico: exultavit cor meum in Domino. Item: lætata sum in salutari tuo. 1. *Reg.* 2.

Bethsamtæ gavisi sunt, quod potuerint videre arcam Domini in terras suas adventantem. Sed propterea percussi sunt plaga magna a Domino. 1. *Reg.* 6.

Magnum

Magnum fuit gaudium Adonis filii David, dum senescente patre seipsum regem successorem constituit, & splendida convivia instituit. Sed hoc gaudium brevi evanuit, cum audivit in convivio, Salomonem a Davide constitutum esse in regem, & a sacerdote inunctum. Nam omnes convivia hoc nuntio terrii, abierunt unusquisque in viam suam: Adonias autem surrexit, & timens Salomonem ad altare tanquam ad asylum confugit. *3. Reg. 1.*

David reduxit arcam Domini in Jerusalem cum suo & totius populi ingenti gaudio. Ipse saltavit coram arca, instituit cantus &c. *1. Paral. 15. & 16.*

Lætatus est populus, quod de suis bonis & thesauris aliquid conferre possent in ædificium templi, quia toto corde offerrebant ea Domino. Sed & David Rex lætatus est gaudio magno, & benedixit Domino &c. *1. Paral. 29.*

Postquam Josaphat insignem victoriam de suis hostibus reportavit, reversus est omnis vir Juda & Josaphat ante eos cum lætitia magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis. Ingressive sunt in Jerusalem cum psalteriis & cytharis in Domum Domini. *2. Paral. 20.*

Populus Israeliticus absolvebat ædificium templi cum lætitia, sub Dario Rege Persarum, & celebrabat dedicationem Domus Dei in gaudio, & fecerunt solemnitatem septem diebus in lætitia, quoniam lætificaverat eos Dominus. *1. Esd. 16.*

Tobiam

Tobiam e peregrinatione reducem osculatus est pater cum uxore sua, & ceperunt ambo flere præ gaudio. Cumque adorassent Deum, & gratias egissent, condescerunt. *Tob. 11.*

Reliquum vitæ Tobiae in gaudio fuit, & cum bono profectu timoris Dei perrexit in pacem. *Tob. 14, 4.*

Esther de se testatur: Tu scis, Domine, quod nunquam lætata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum usque in præsentem diem, nisi in te Domine Deus Abraham. *Esth. 14, 18.*

Lætatus est Jonas super hedera lætitia magna, sed breve fuit gaudium; nam una nocte viruit, & diluculo exaruit. *Jonæ 4.*

Filii Jambri, cum læti processissent ad nuptias, occisi sunt. Et converse sunt nuptiæ in luctum, & vox musicorum in lamentum. *1. Mach. 9, 37.*

Discipulos lætantes, quod dæmones eiecissent, monet Christus: In hoc nolite gaudere, quia spiritus subjiciuntur vobis: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælis. *Luc. 10, 20.*

Magi videntes stellam, gavisii sunt gaudio magno valde. *Matth. 2.*

Joannes Baptista exultavit in utero matris, cum a Christo sanctificaretur. *Luc. 1.*

Zacheus Christum excipit hospitio gaudens. *Luc. 19.*

Gavisii sunt discipuli viso Domino resurgente. *Joan. 20, 20.*

Hanapi Exempla,

M

Ibant

Ibant Apostoli gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati. *Act. 5, 41.*

Paulus de se testatur: repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. *2. Cor. 7, 4.*

Gaudium malorum describit Propheta Amos: Væ, qui separati estis in diem malum, & appropinquatis folio iniquitatis. Qui dormitis in lectis eburneis, & lascivitis in stratis vestris. Qui canitis ad vocem psalterii. Bibentes vinum in phialis, & optimo unguento delibuti: & nihil patiebantur super contritione Joseph (pauper.) *Amos 6, 3.*

Erat populus jucundus, sed secundum faciem Sanctorum. *Jud. 16, 24.*

Gloria vana.

Moyse grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis, majores divitias aestimans thesauro Ægyptiorum improprium Christi. *Heb. 11, 24.*

Joseph omnia, quæ in Ægypto gessit, refert ad Deum, & nullam pro se vult gloriam; ait enim: absque me Deus respondebit prospera Pharaoni. Item: quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni. Item: Deus fecit me quasi patrem Pharaonis, & dominum universæ domus ejus, ac principem in omni terra Ægypti. Item: Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltaret me, & sal-

vos

vos faceret multos populos. *Gen. 41, 16. v. 25. Gen. 45, 8. Gen. 50, 20.*

David suam dignitatem regiam & præclara gesta soli Deo adscribit; ait enim: dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me. *Psal. 117, 16.*

Joab laudem victoriæ non petit pro se, sed totam vult Domino suo David adscribi. Cum enim obsideret urbem Rabbath, eamque jam in extremas angustias redegeret, misit nuncios ad David, dicens: dimicavi adversus Rabbath, & capienda est urbs aquarum. Nunc igitur congrega reliquam partem populi, & obside civitatem, & cape eam, ne, cum a me vastata fuerit urbs, nomini meo adscribatur victoriæ. *2. Reg. 12, 27.*

Ezechias ex vana gloria ostendit omnes suos thesauros nunciis Regis Babylonis. Sed propterea a Propheta graviter increpatur, eique Dei nomine denunciatur, quod omnes isti thesauri sint ab Assyriis Babylonem transferendi. *4. Reg. 20.*

Salomon, oblata sibi a Deo optione aliquid petendi, non petit gloriam coram mundo, sed sapientiam. Et ob hoc ipsum addita illi fuit ingens illa gloria. *3. Reg. 3.*

Judith omnia vasa bellicæ Holofernis obtulit in anathema oblivionis, ut videlicet oblivisceretur præclaræ victoriæ a se reportatæ, & nullam inde caperet vanam gloriam. *Judith. 16, 23.*

Nabuchodonosor vana gloria tumens ait: Nonne hæc est Babylon magna, quam ego ædi-

M 2

ficavi

ficavi in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? Cumque sermo adhuc esset in ore Regis, vox de cælo ruit: regnum tuum transfibit a te, & ab hominibus eiecient te &c. *Dan. 4, 26.*

Quid Christus Dominus fecerit, suis ille verbis demonstravit: Ego autem non quero gloriam meam. *Joan. 8, 50.*

B. V. Maria, cum a sancta Elisabeth laudaretur, statim omnem gloriam retulit in Deum, dum dixit: magnificat anima mea Dominum. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ. Fecit mihi magna, qui potens est. *Luc. 1.*

Septuaginta duo discipuli gloriabantur, quod dæmones haberent subiectos. Sed redarguit eos Christus exemplo Luciferi, qui ob vanam gloriam e cælo cecidit. *Luc. 10, 17.*

S. Petrus, cum sanasset claudum, plausum sibi a populo datum repressit his verbis; Quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute ac potestate fecerimus hunc ambulare? &c. *Act. 3.*

S. Paulus omnem gloriam copiosi sui laboris Deo soli adscribit; ait enim: abundantius illis omnibus laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mecum. *1. Cor. 15, 10.*

S. Joannes, dum multa laude digna de se narrat in Evangelio suo, semper de se loquitur quasi de tertia Persona.

Christus Dominus multis, quos sanavit, præcepit, ut nemini dicerent, & miraculum non evulgarent.

Gra-

Gratitudo erga Deum.

Solicite gratias agebat Deo Jacob dicens: Domine minor sum cunctis miserationibustuis. *Gen. 32.*

Voluit Dominus, ut liberatio filiorum Israel de Ægypto nunquam excideret ab eorum memoria. Erit quasi signum, ait, in manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos, ut lex Domini semper sit in ore tuo. *Exod. 13.*

Cecinit Moyfes & filii Israel carmen Deo, & dixerunt. Cantemus Domino. Postquam (scilicet) tam mirabiliter transferant mare rubrum. *Exod. 15.*

Obtenta de inimicis mirabili victoria, venerunt ad Moysem principes exercitus Israel, dicentes, quod nullus fuerat de filiis Israel in bello occisus: & tamen hominum & animalium rapuerunt magnam prædam, & ob hanc causam dona magna obtulerunt. *Num. 31.*

Præcepit Dominus, ut post transitum Jordanis miraculosum ponerentur duodecim lapides in perpetuum monumentum. *Josue 4.*

Post victoriam de Sisara habitam per Barach & Deborah, Domino cecinerunt. *Judic. 5.*

Oravit Dominum, & laudavit Anna pro filio dato. *1. Reg. 2.*

Quamvis filii Israel in præliis, ubi vincebant, fortiter dimicarent, tamen dicebatur Dominus percutere inimicos, ut laus Deo attribueretur. *1. Reg. 2. Judic. 20.*

M 3

Au-

Audiens David revelationem, quam Deus fecerat Nathan prophetae de regni sui duratione, gratias egit valde humiliter & devote. 2. *Reg.* 7.

Multum laudandus est Deus, qui dat populo bonum principem & praelatum: Benedictus Deus, qui dedit David filium sapientissimum, propter populum hunc plurimum. 3. *Reg.* 5.

Cyrus rex Persarum fecit clamari per omnia regna terrae: Dedit mihi Deus caeli omnia regna terrae, & praecipit mihi, ut aedificarem ei Domum in Jerusalem. Quis est in vobis de universo populo ejus? Sit Deus cum ipso, & ascendat in Jerusalem. 1. *Esd.* 1.

Cum Tobias recuperasset visum, & uxor ejus, & omnes, qui sciebant eum prius caecum, glorificabant Deum. *Tob.* 11.

Omnis populus, post victoriam de exercitu Holofernis habitam, venit in Jerusalem adorare Dominum. *Judith.* 16.

Revelata Danieli visione Nabuchodonosor regis Babylonis, benedixit Deo caeli & ait: Sit nomen Domini benedictum, quia sapientia & fortitudo ejus sunt. *Dan.* 2.

Devote & pulchre excoluerunt laudes Deo illi tres pueri, de fornacis incendio liberati. Et non solum illi hac de causa gratias egerunt Deo, sed & Nabuchodonosor fecit praedicari mirabilia Dei in toto regno. *Dan.* 3.

Mundato templo & erecto sub Juda Machabaeo, adoraverunt & benedixerunt in caelo eum, qui prosperavit eos. 1. *Mach.* 4.

Judas Machabaeus & populus Hierosolymorum scripserunt Aristobulo, dicentes: De magnis periculis a Deo liberati, gratias magnifice ei agimus. 2. *Mach.* 1.

Devicto Timotheo per Judam Machabaum, & capto quodam forti praesidio, in hymnis & confessionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Israel. 2. *Mach.* 10.

Beata Virgo audita laude sua, quam dicit Elisabeth: Benedicta tu &c. in vocem laudis prorupit, pro beneficiis sibi, & toto mundo collatis. *Luc.* 1.

Quando volebat Dominus in Evangelio aliquid grande opus facere, frequenter legitur in caelum suspexisse, & gratias egisse. Sicut patet in panum multiplicatione Joan. 6. in Lazari suscitacione, in Eucharistiae institutione. *Matth.* 26.

Nato Joanne Baptista, Zacharias recuperato loquendi officio, Dominum prophetando laudavit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel. *Luc.* 1.

Acceptit puerum Jesum Simeon in ulnas suas, & benedixit Dominum. *Luc.* 2.

Videntes turbae paralyticum a Domino curatum, glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. *Matth.* 9.

Item viduae filio suscitato, accepit omnes timor, & magnificabant Deum dicentes: Quia propheta magnus surrexit. *Luc.* 7.

Unus illorum decem leproforum, ad mandatum Domini mundatorum, regressus est &

cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens. *Luc. 17.*

Postquam cenavit Dominus cum discipulis suis, subditur: Et hymno dicto, exierunt in montem olivarum. *Matth. 26.*

Claudus, a Petro sanatus, intravit cum Apostolis in templum, ambulans & exiliens, & laudans Deum. Sequitur: Omnes glorificabant Deum propter id, quod factum fuit. Erat enim homo ille annorum plus quam quadraginta. *Act. 3. & 4.*

Gratias agebat Paulus pro beneficiis sibi & aliis a Deo collatis: Sibi quidem in sua conversione. Gratias ago Deo meo, qui me confortavit in Christo. Qui prius fui blasphemus, & persecutor, & contumeliosus. Sed misericordiam Dei consecutus sum. *1. Tim. 1.*

Item in sua conversatione: Deo gratias, qui semper triumphat per nos in Christo Jesu. *2. Cor. 2.*

Et pro beneficiis fratribus collatis gratias devote agebat: Primum quidem gratias ago pro omnibus. Quia fides vestra annunciat in universo mundo. *Rom. 1.*

Ad Thessal. Gratiarum actionem possumus Deo retribuere, pro vobis in omni gaudio, quo gaudemus. *1. Thess. 3.*

Idem gratias agere in omnibus admovebat Ephesios, cap. quinto: Et semper gaudete, sine intermissione orate &c. *Eph. 5.*

Gra-

Gratitudo erga homines.

Cum percussisset Abraham quatuor Reges, & omnem substantiam, quam illi rapuerunt, rediisset, rex Sodomorum egressus est in occursum ejus, & omnia obtulit ei, solis animabus exceptis. Ubi notandum: Quod licet Abraham oblata respiceret, tamen bene voluit, ut socii sui partem haberent de præda, tanquam eorum suffragio non ingratus. *Gen. 14.*

Videns Laban jocalia, in aureas scilicet & armillas, quæ servus Abraham dederat Rebecæ forori suæ, venit ad illum & dixit ei: Ingredere benedixte Domini. Et cum in hospitio eum multa humanitate recepit. *Gen. 24.*

Postquam Jacob servierat Laban avunculo suo multis annis, dixit ei Laban: Quia frater meus es, gratis servies mihi. *Gen. 29.*

Pharao rex Ægypti, multum fuit gratus Joseph, pro expositione somnii sui, & cum magnifice sublimavit. *Gen. 41.*

Jethro sacerdos Madjan gratus fuit pro eo, quod Moyse filias ejus defenderat, quando ad gregem adaquandun iverant. Unde fecit eum vocari, ut comederet, & dedit ei filiam suam in uxorem. *Exod. 2.*

Valde sollicitus fuit Josue, ne Rahab meretrix, quæ nuncios ab eo missos absconderat, civitate Jericho ruente, periret. *Josue 6.*

Cum liberasset Gedeon ab inimicis Israel, dixerunt omnes ad eum: Dominare nostri tu & filius

M 5

filii tuus, quia liberaſti nos de manibus Median. *Judic. 8.*

Dixit Noemi commendando Booz, qui Ruth benigne viderat: Benediſtus ſit a Domino, quoniam eandem gratiam, quam præbuerat vivis, ſervavit & mortuis. *Ruth. 2.*

Quia Cineus bene ſe habuerat ad filios Iſrael, peperit ei Saul, quando deſtruxit Amalech. *1. Reg. 15.*

Dixit David ad Abiathar, cujus pater dilexerat ipſum David: Mane mecum, ne timeas. Si quis quaerit animam tuam, quaeret & meam. *1. Reg. 22.*

Milit David ad viros Jabes Galaad, qui ſepelierunt corpora Saul, & filiorum ejus, & gratias egit eis. *2. Reg. 2.*

Propter amorem Jonathæ filii Saul, inſiſit David, ſi eſſet aliquis ſuperſtes de genere ejus, & conſtituit Miphiboſeth, filium Jonathæ, convivam menſæ ſuæ. *2. Reg. 9.*

Regina Saba multa munera attulit Salomoni, ille vero dedit ei omnia, quæ expetivit, exceptis his quæ ultro obtulit ei munere regio. *3. Reg. 10.*

Elias pie compaſſus eſt viduæ, apud quam ſuſtentabatur, & efficaciter oravit pro filio illius deſuncto, ita, quod ipſum a mortuis ſuſcitavit. *3. Reg. 17.*

Allegavit Abdias beneficium, quod contulerat prophetis Domini, quos abſconderat, quando quaerebantur ad mortem, ad hoc videlicet, quod Elias nuncium periculofum ei injungere non deberet. *3. Reg. 18.*

Af-

Aſcenſurus in caelum, bene remuneravit diſcipulum ſuum Elias, ſcilicet Eliſæum.

4. Reg. 2.

Mulieri Sunamitæ hoſpitæ Eliſæi ipſe Eliſæus benigne obtulit, ut loqueretur pro ea regi, ſi apud ipſum haberet negotium. Item filium eidem impetravit, & poſtea mortuum ſuſcitavit. *4. Reg. 4.*

Naaman Syrus mundatus a lepra, ad verbum Eliſæi, obtulit ei munera, dicens: Obſecro, ut accipias benedictionem a ſervo tuo. *4. Reg. 5.*

Accuſatores Judæorum miſerunt epistolam Artaxerxi regi, inter cætera continentem: Nos autem memores falis, quod in palatio comedimus, & quia læſiones regis videre nefas ducimus, ideo miſimus &c. *1. Eſd. 4.*

Tobias junior, cum multa gratitudine, retulit patri ſuo beneficia a Raphaelce percepta. *Tob. 12.*

Eſther regina non fuit ingrata Mordochæo nutritori ſuo. *Eſth. 4. 7.*

Nabuchodonofor rex Babylonis audita expoſitione ſomnii ſui per Danielem, in ſublime eum extulit, & magna munera illi dedit: Similiter & Balthaſar honoravit eum, pro eo quod expoſuerat ei ſcripturam, quam in pariete viderat. *Dan. 4. 5.*

Audiens Judas Machabæus, quod Scythopolitæ bene ſe habuerant ad Judæos in tempore tribulationis eorum, gratias egit illis. *2. Mach. 12.*

Se-

Seniores Judæorum dixerunt Domino Jesu de Centurione pro servo infirmo rogante: Dignus est, ut hoc illi præstes. Diligit enim gentem nostram, & Synagogam ædificavit nobis. *Luc. 7.*

Pie & plene recognoscebat Paulus beneficia sibi collata. Unde ad Galatas ait: Sicut Angelum Dei recepistis me, & si fieri potuisset, oculos vestros eruissetis, & dedissetis mihi. *Gal. 4.*

Repletus sum acceptis ab Epaphrodito, quæ misistis in odorem suavitatis. *Philip. 4.*

Et alio loco: Det Dominus misericordiam Onesiphori domui, quia sæpe me refrigeravit, & catenam meam non crubuit. *2. Tim. 1.*

Item pro Onesimo servo Philemonis, qui ministraverat in carcere, scribit eidem Philemoni affectuosas & efficaces litteras.

Gula & ebrietas.

Primum hominis peccatum, vitio gulae fuit completum. *Gen. 3.*

Noë bibens vinum inebriatus & nudatus est in tabernaculo suo. *Gen. 9.*

Loth inebriatus incestum cum propriis filiabus commisit &c. *Gen. 19.*

Esau pro lentis edulio vendidit primogenita sua. Sedit populus manducare & bibere, & cæperunt ludere. *Exod. 32. Gen. 25.*

Dixit Dominus ad Aaron: vinum & omne quod inebriare potest, non bibes tu & filii tui, quan-

quando intrabitis in tabernaculum testimonii, ne moriamini. *Levit. 10.*

Quicumque fecerat votum in lege, & se volebat Domino consecrare, a vino & ab omni eo, quod inebriare poterat, abstinere debebat. *Num. 6.*

Flagravit populus desiderio carniùm, sedens & flens, & ait: Quis dabit nobis ad vescendum carnes &c. *Num. 11.*

Prima tentatio filiorum Israel fuit de potu: secunda de cibo: & postea simili occasione multoties peccaverunt. *Exod. 16.*

In trecentis viris, qui ad aquas lambuerunt, & moderate biberunt, liberavit Dominus Israel de manu Madian. *Judic. 7.*

In epulis sunt homines audaciores & loquaciores. *Judic. 9.*

Inter epulas & pocula, maledicebant Abimelech.

Epulantibus Philistæis & lætantibus, domus cecidit super eos. *Judic. 16.*

Nolebant filii Israel carnes coctas ob offerentibus accipere: sed crudas, ut eas sibi lautius præpararent. *1. Reg. 2.*

Comedit Jonathas modicum mellis, contra inhibitionem patris, & ideo occisus a patre fuit, nisi populus occurrisset. *1. Reg. 14.*

Amnon filius David in convivio Abfalon temulentus fuit occisus. *2. Reg. 13.*

Benadad rex Syriæ temulentus in tabernaculo suo habebat maximam multitudinem bello-

torum, & tamen victus fuit, & fugatus per pueros principum provinciarum. 3. *Reg.* 20.

Comederunt & saturati sunt, impinguati abundaverunt deliciis in bonitate tua magna, provocaverunt autem te ad iracundiam. 2. *Esd.* 9.

Prævalet vinum omnibus hominibus, qui hibunt illud, seducit mentem, itemque regis, & orphani facit mentem vanam. 2. *Esd.* 3.

Holofernes bibit vinum multum nimis, quantum nunquam biberat in vita sua, & post pauca sequitur: Erat Judith sola in cubiculo. Porro Holofernes jacebat in lecto nimia ebriitate sopitus. Quo factò Judith habuit opportunitatem occidendi eum. *Judith.* 12. & 13.

Egressus est Aman a convivio reginæ lætus & alacer, sed in crastino fuit trillis & confusus cum decem filiis suis patibulo crucis affixus. *Esth.* 5.

Noverat Job multa in conviviis peccata, idcirco postquam epulati fuerant filii ejus, confurgens diluculo, offerebat holocausta per singulos. *Job.* 1.

Pro tempore illo, quo debebat destrui Jerusalem, dicitur: Vocavit Dominus ad sletum & planctum, & ecce gaudium & lætitia. Occidere vitulos, jugulare arietes, comedere carnes, bibere vinum. Comedamus & bibamus, cras enim moriemur. *Isai.* 22.

Sacerdos & propheta nefecerunt, præ ebriitate absorpti sunt a vino, erraverunt in ebri-

tate.

tate. Omnes enim mensæ repletae sunt vomitu fordiumque &c. *Isai.* 28.

Ptolomæus filius Abobi, fecit convivium Simoni sacerdoti, & duobus filiis ejus, & cum inebriati essent, occidit eos. 1. *Mach.* 15.

Primi parentes, per esum ligni vetiti, peccaverunt. *Gen.* 3.

Filii Israel venientes in desertum, primo pro aquis amaris, deinde pro defectu cibi murmurasse leguntur. *Exod.* 16.

In tentatione Domini secundum Matth. & Luc legitur: Si filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant &c. *Matth.* 4.

Herodes natalis sui cenam fecit, filia vero Herodiadis, ibi saltavit, & Herodi, simulque recumbentibus placuit, & hac occasione decollatus est Joannes Baptista ad petitionem illius saltatricis. *Matth.* 14. *Marci.* 6.

Spiritus immundi loca immunda diligunt: Unde daemoniacus ille, qui habebat legionem in corpore, habitabat in monumentis, & daemones illi rogabant Dominum Jesum, ut exeuntes immitterentur in porcos, non in boves vel agnos, quæ sunt munda animalia, mundo vescentes cibo. *Luc.* 8.

Contra edaces & comestationibus vacantes, multum valet exemplum divitis epulonis, qui conquerebatur se pati lingua specialem cruciatum. *Luc.* 16.

H.

Homicidium.

Graviter Deus homicidium commissum a Cain punivit, & tamen nondum erat prohibitum aliqua lege scripta. Occidit Cain Abel fratrem suum: Moyses Ægyptium, David Goliath, Joab Abner & Amasam, Salomon Adoniam, Joab & Semei: Herodes Joannem Baptistam: Petrus Ananiam, & Saphiram, sed considera varias intentiones & causas. Voluit Dominus, ut homo vehementer abhorreret homicidium: Unde & sanguinem in carne prohibuit, Genesis nono. *Gen. 4. Exod. 2. 1. Reg. 17. 2. Reg. 20. 3. Reg. 2. Marci 6. Act. 5.*

Homicida deberet reputari quasi occisus, unde dixit Rebecca: Cur utroque orbabor filio in ira Dei? Quia si occidisset Esau Jacob, utrumque perdidisset filium reputabat. *Gen. 27.*

Si Zebece & Salmata fratres Gedeonis non occidissent, nequaquam post ab eodem occisi essent. *Judic. 8.*

Abimelech filius Jeroboal occidit septuaginta fratres suos, ut solus posset regnare. Sed ipse ibi modico tempore dominatus fuit, multa mala sustinuit, & male vitam finivit. *Judic. 9.*

Quia

Quia sacerdos Abimelech confortavit David fugientem Saul, ipse David persecutor Saul occidit eum cum aliis sacerdotibus, mulieribus & parvulis. *1. Reg. 22.*

Occidi fecit David adolescentem, qui dixit se Saul occidisse. *2. Reg. 1.*

Item fecit occidi Uriam per manum Joab. *2. Reg. 11.*

Abfalon invitatum ad convivium fratrem suum Amnon, illum ibidem occidit. *2. Reg. 13.*

Tantus est horror effundendi humanum sanguinem, quod, licet alias David esset optimus, tamen noluit Dominus, ut ædificaret ei templum, sed Salomon filius. *3. Reg. 7.*

Quamvis Joab fuerit miles probus in armis, & Domino suo valde fidelis: Quia tamen occidit duos viros proditorie, omnes ejus gratiæ, quasi pro nihilo computatæ fuerunt. Unde fecit eum occidi Salomon, licet teneret cornu altaris. *3. Reg. 2.*

Procurante impia Jezabel, Naboth fuit crudeliter lapidatus. *3. Reg. 21.*

Rex Juda Joas jussit Zachariam filium Joaddæ sacerdotis a populo lapidari, cum tamen pater illius restituisset illi regnum, & Athaliam occidisset. *2. Paral. 24.*

Duo senes presbyteri, qui mortem Susannæ nequissime cogitabant, convicti per Danielelem, a populo sunt occisi. *Dan. 13.*

Occidit Tryphon Jonatham & duos filios ejus: cum tamen recepisset a Simone centum

Hanapi Exempla.

N

ta.

talenta argenti pro liberatione Jonathæ, & duos ejus filios pro obsidibus. 1. *Mach.* 13.

Ptolomæus filius Abobi fecit convivium summo sacerdoti & duobus filiis ejus, & cum inebriati essent, proditorie occidit eos. 1. *Mach.* 16.

Hospitalitas.

Nota de Abraham, quam celeriter, quam lætenter angelos hospitio receperit, & ipsis ea, quæ videbantur necessaria, peregrinis parari fecit. *Gen.* 18.

Item de Loth attende quomodo angelos suos putabat esse homines transeuntes, honoravit, obnixè rogavit, & eis necessaria benigne offerens, domum suam contra incurstantes defendit, ut potuit. *Gen.* 19.

Prompta ad hospitalitatem videbatur Rebecca, quæ dixit servo Abraham: Palearum & feni plurimum est apud nos, & locus spatiosus ad manendum. Et paulo post dixit eidem Laban: Præparavi domum, & locum camelis. *Gen.* 24.

Sine magna prece Jethro recepit peregrinum Moysen hospitio. Postmodum autem filia ejus & nepotes sui, fuerunt per illum magnifice honorati. *Exod.* 2.

Testatur Moyses dicens: Dominus Deus noster amat peregrinum, & dat ei victum & vestitum, & vos quoque amate peregrinos, quia & ipsi fuistis advenæ. *Deut.* 10.

Ex-

Exploratores, quos misit Josue, accipit hospitio Rahab meretrix liberaliter, & custodivit fideliter. *Josue.* 2.

In Gabaa Benjamin, non invenit locum Levites, qui cum hospitio reciperet, nisi quemdam senem de opere venientem. *Judic.* 19.

Elias suscitavit filium mulieris, apud quam sustentabatur. 3. *Reg.* 17.

Mulier Sunamitis Eliseum transeuntem hospitio suscepit, hinc ei filium impetravit, & eundem mortuum suscitavit. 4. *Reg.* 4.

Bonus hospitalarius erat Job, qui dicebat: Foris non mansit peregrinus, ostium meum viatori patuit. *Job.* 31.

Quando milit Salvator discipulos ad prædicandum, in illis seipsum recipi asseruit & audiri: Qui vos recipit, me recipit: qui vos audit, me audit. Qui vos spernit, me spernit. *Matth.* 10. *Luc.* 10.

Ambulans per mundum Dominus Jesus, non habebat, ubi caput reclinaret. Martham vero specialem hospitam legitur habuisse. *Ibidem.* *Joan.* 12.

Gaudens accepit Dominum Zachæum in domo sua, & Dominus ipsum magis gaudentem effecit, quando dixit: Hodie salus huic domui facta est. *Luc.* 19.

Exemplo duorum discipulorum, qui Dominum in specie peregrini coegerunt ad manendum, apparet, quod peregrini non solum vocandi sunt ad hospitium, sed compellendi. *Luc.* 24.

N 2

Apo.

Apostoli hospitabantur ut plurimum, in domibus artificum, & hominum mediocrium. Unde legitur de Petro: Hic hospitabatur apud Simonem quendam coriarium, ejus domus est juxta mare. *Act.* 10.

Item de Paulo, manebat apud Aquilam & Priscillam quia erat ejusdem artis. *Act.* 18.

Obnix & instanter deprecata est Lydia purpuraria Paulum & socios ejus, ut manerent apud eam in domo sua, & coegit eos &c. *Act.* 16.

Cum evasissent Paulus & socii ejus de fracta navi: Publius princeps insulæ illius ipsos suscipiens, triduo benigne exhibuit victum: Paulus autem patrem ipsius febribus & dysenteria laborantem, oratione & manuum impositione sanavit. *Act.* 28.

Urbana fiducia utebatur Paulus scribens Philemoni, cum dixit: Para mihi hospitium, nam spero per orationes vestras donari me vobis.

Inter cætera, ad quæ specialiter Paulus inducit Hebræos, est hospitalitas. Hospitalitatem nolite oblivisci, per hanc enim quidam placuerunt angelis. *Heb.* 13.

Commendat Cajum beatus Joannes in tertia sua epistola dicens: Charissime, fideliter facias, quicquid operaris in fratres & hoc in peregrinos.

Humilitas.

Dixit Angelus ad Agar: Revertere ad Dominam tuam, & humiliare sub manu ipsius. *Gen.* 16.

Hu-

Humiliter loquebatur Abraham Domino, dicens: Loquar ad Dominum meum, cum sum pulvis & cinis. *Gen.* 18.

Multum humiliavit se Jacob coram Esau, & sic compefcuit iram ejus. *Gen.* 33.

Quinque excusavit se Moyses, antequam vellet accipere ducatum populi, quem tamen imponebat ei, nec acquievit, donec Dominum intellexisset iratum. Unde textus: Iratus est Dominus in Moysen &c. *Exod.* 3. & 4.

Moyses utile consilium pagani hominis non despexit, sed ei humiliter acquievit. *Exod.* 18.

Moyses videbat se habere ducatum Domini specialem, & tamen non dedignabatur rogare Obab filium Raguelis, ut secum veniret, & ductor populi efcet. *Num.* 10.

Gedcon Angelo dicenti sibi: Vade, in hac fortitudine tua liberabis Israel, respondit: Ecce familia mea infima est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei. *Judic.* 6.

Viri Ephraim jurgantes fortiter & tumidi contra Gedconem, sedati fuerunt per ejus mansuetam & humilem responfionem. *Judic.* 8.

Dixerunt omnes filii Israel ad Gedconem: Dominare nostri tu, & filius tuus. Quibus ille ait: Non dominabitur in vos filius meus &c. *Ibidem.*

Humilitatem protendebat Saul in opere & sermone, antequam unctus efcet in regem, quando quærebat alinas patris, & excusabat se apud Samuelem. Et postea dictum est ei cap. 15. ejusdem: Nonne cum parvulus efcet in oculis

ruis, caput in tribubus Israel factus es &c. 1. *Reg.* 9.

David, licet per Samuelem esset unctus in regem, tamen de mandato patris portabat victualia fratribus, quibus praelectus fuerat. 1. *Reg.* 17.

David humiliavit se coram Saule, quando debebat fieri gener regis. 1. *Reg.* 18.

Item & coram servo, audiens quod malediceret ei Semei. 2. *Reg.* 16.

Et coram Deo, quando saltavit ante arcam, & quando venit Nathan ad eum, nuncians ei voluntatem Domini, de perpetuitate regni. 2. *Reg.* 7.

Humiliter respondit Miphiboseth, iniique accusatus a servo suo, & exhereditatus iniuste. 2. *Reg.* 19.

Achab rex sceleratissimus Israel, audiens poenam sibi pro criminibus infligendam, humiliatus est coram Domino: propter hoc Dominus illam poenam aliquantulum minoravit. 3. *Reg.* 21.

Princeps ille, qui humiliter locutus est ad Eliam, non fuit tactus ab igne, sicut alii duo quinquagenarii, qui venerant ante illum. 4. *Reg.* 1.

Veniens ad Jordanem Elifeus, primo percussit aquas nihil dicens, & non sunt divisa aquae. Deinde invocavit nomen magistri sui, & divisa sunt aquae. 4. *Reg.* 2.

Semeias propheta, dixit ad Roboam & principes ejus: Haec dicit Dominus: Vos relinquitis me, & ego relinquam vos. Qui consternati dixerunt: Iustus est Dominus. Cumque vidisset Domi-

Dominus, quod humilitati essent, factus est sermo Domini ad Semeiam dicens: Quia humilitati sunt, non disperdam eos. 2. *Paral.* 12.

Humiliatus est Ezechias, postquam elevatum erat cor ejus in adventu nunciorum Babylonis, & ideo non venit ira Domini in diebus illis. 1. *Paral.* 32.

Audientes filii Israel terribilem potentiam Holofernis, clamaverunt ad Dominum cum instantia magna, & humiliaverunt animas suas. *Judith.* 8.

Esther regina confugit ad Dominum, & corpus suum humiliavit jejuniis, oransque inter caetera dixit: Tu seis Domine, quod abominor signum superbiae &c. *Esther.* 14.

Cum diceret Dominus Jeremiam esse prophetam, ille humiliter se excusavit, & ait: Ah, ah, Domine Deus ecce nescio loqui &c. *Jer.* 1.

Nabuchodonosor ambulans in aula Babylonis, arroganter locutus est. Deinde ejectus ab hominibus, & in bestiam mutatus, recuperavit sensum & recognovit, quod omnes habitatores terrae apud Deum in nihilum redacti sunt. *Dan.* 4.

Cum percussus esset Antiochus a Deo infanabili plaga, ita, ut nec fetorem suum ferre posset, ait: Iustum est subditum esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire. 2. *Mach.* 9.

Joseph humiliter se reputans non esse dignum consortio beatae Mariae, quam concepisse videbat, non humano opere, sed divino munere

hoc factum esse credebat, voluit occulte dimittere eam. *Matth. 2.*

In diebus illis, Magis apparet mira fuisse humilitas, quando invenerunt Puerum cum Maria matre ejus, & procidentes adoraverunt eum. *Ibidem.*

Dum tantæ esset reputationis Joannes Baptista, ut populus crederet ipsum esse Christum, dixit: Veniet fortior me post me, cui non sum dignus solvere calcementi corrigiam. *Luc. 3. Matth. 3. Joan. 1.*

Non erubuit Christus, Dei virtus & sapientia, ab eodem themate prædicationem suam incipere, a quo suam inceperat Joannes Baptista: Pœnitentiam agite &c. *Matth. 3. 4.*

Beata virgo Maria ab Angelo tam venerabiliter salutata, & mater filii altissimi appellata, non superbiit inde, nec se vocavit matrem Dei, aut dominam, sed ancillam. *Luc. 1.*

Item non milit pro Elisabeth cognata sua, sed humiliter ivit ad illam. *Luc. 1.*

Cum Elisabeth Spiritu sancto repleta cognovisset, quod factum fuerat, tunc divinam commendavit misericordiam & potentiam Maria, dicens: Magnificat anima mea Dominum. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ &c. *Ibidem.*

Humiliter & fideliter respondit Centurio, dicens Domino, volenti ire ad sanandum puerum &c. Domine non sum dignus ut intres sub teclum meum. *Matth. 8.*

Videns Petrus, se ad præceptum Domini conclusisse multitudinem piscium copiosam, pro-

cidit

cidit ad genua ejus, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum Domine. *Luc. 5.*

Salvator noster publicare sua miracula prohibebat, ut fugere doceret jactantia, & vanitatis vitium, & daret veræ humilitatis exemplum. Sicut patet in leproso mundato: Et in 2. cæcis ab eo illuminatis: Item in surdo & muto sanato Mathæi septimo. Et in sua transfiguratione dixit: Nemini dixeritis visionem. *Matth. 8. Matth. 17.*

Cum dixit Dominus mulieri Chananæ: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus: Illa mulier dixit: Etiam Domine, nam & catelli &c. *Matth. 15.*

Querentibus discipulis, quis esset major in regno cælorum, Respondit Dominus: Quicumque humiliaverit se, sicut parvulus iste, hic major est in regno cælorum. *Matth. 18.*

Exemplum vel parabolam humilis urbanitatis induxit Dominus. Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco. *Luc. 14.*

Ad fugiendam jactantiam, & humilitatem seclandam, multum valet exemplum, quod inducit Dominus de superbo Phariseo, & humili publicano. *Luc. 18.*

Humilitas Joannis Baptiste apparet multipliciter: quia videlicet de se humiliter sentiebat, existimante populo, quod forte ipse esset Christus. *Joan. 2.* Non sum ego Christus. Item humiliter loquebatur. *Joan. 1.* Ego vox clamantis in deserto. Negavit se esse Christum, aut prophetam. Tum etiam humiliter indu-

N 5

batur

batur pilis camelorum. Humilem habitatio-
nem eligebat. *Luc. 1.* Erat in deserto &c.

Humiliter Maria Magdalena & frequenter
legitur secus pedes Domini se posuisse. &c.
Luc. 7, 10.

Querenti Domino, an Petrus diligeret eum
plus aliis discipulis, respondit humiliter dicens:
Tu scis Domine, quia amo te plus aliis &c.
Joan. 21.

Præcipua humilitatis exempla accipere pos-
sumus, & debemus in salvatore nostro, ejus
conversacionem in terris considerare possumus,
quia ipse concipi voluit in patria despecta, vi-
delicet in Galilæa, de qua loquitur *Jo. 5.*
Scrutamini, & videte, quia propheta a Galilæa
non surrexit. Unde admirando dixit Nathanael:
A Nazareth potest esse aliquis boni?

Iterum de humili matre natus fuit, quæ
dixit: Respexit humilitatem ancillæ suæ &c.
Luc. 1.

In domuncula parva & loco humillimo.
Luc. 2. Reclinavit eum in præsepio &c.

Item quasi per annos 30. latuit in mundo,
ita quod nihil legitur de eo, nisi: cum esset
annorum duodecim, remansit in Jerusalem, &
inventus est in templo audiens & interrogans,
& determinans. Contra præsumptuosos, qui
nimis festine ad officium docendi prorumpunt.
Sequitur ibi *Lucæ 2.* Descendit cum Maria &
Joseph, & erat subditus illis.

Exinde circa annum 30. ad Joannem Bapti-
stam venit, ut baptizaretur ab eo, non pro eo
misit.

misit. Contra multos, qui ad minores pergere
dedignantur. *Matth. 3.*

Item humiles discipulos elegit, & cum eis
humiliter conversatus est, & eos præcipue hu-
militatem docuit: Discite a me, quia mitis sum
& humilis corde: unde & filium hominis se
dicebat sapius, quam filium Dei, licet utrum-
que esset verum secundum duas naturas in ipso:
tamen ab inferiore frequentius se nominabat.
Matth. 14.

Conversatus est cum hominibus, interesse
voluit pauperibus nuptiis, ubi vinum defecit.
Non autem interfuit splendidis & divitibus nu-
ptiis in quibus frequenter fiunt enormes exces-
sus. *Joan. 2.*

Cum cognovisset, quia venturi erant, ut ra-
perent eum, & facerent eum regem, fugit in
montem. *Joan. 6.*

Didrachmam, quasi servus, aut alienus,
exolvit. Idem non habebat, ubi caput suum
reclinaret. *Luc. 6. Matth. 17.*

Et circumiens civitates & castella, pedes
ibat, ita quod fatigatus ex itinere, sedebat su-
per fontem & a muliere Samaritana bibere pos-
tulabat. *Joan. 4.*

Quando vero venit Jerusalem, nobili vectura
uti noluit, non equum, sed asellum habuit,
Matth. 21.

Transiturus ex hoc mundo ad patrem, re-
linquere voluit sociale humilitatis exemplum,
hinc pedes discipulorum lavit, & linteo, quo
præcinctus erat, extersit. *Joan. 13.*

Præ-

Præcipue autem in passione nimis seipsum humiliavit, factus obediens usque ad mortem, non quameunque, sed crucis, quæ erat genus mortis turpissimum, ut in Evangelis omnibus patet. *Philipp. 2.*

De quo notari potest, quod superbi & mundi amatores circa septem versari solent & appetere, vel in adeptis specialiter gloriari, quibus constat in cruce Dominum caruisse, & contraria habuisse. Hæc autem dici possunt: Terrena affluentia, mundana sapientia, carnalis lætitia, popularis fama, turba famulorum, desectio inimicorum, numerositas amicorum. Christus Jesus autem Dominus noster in cruce fuit pauperrimus, quia vestimentis nudatus. *Johannis 19.* Fuit stultus & insipiens reputatus; nam verbum crucis gentibus stultitia est. *1. Corinthiorum 1.* Item diffamatus fuit, & seductor populi appellatus. Unde dixerunt de eo principes sacerdotum: Recordati sumus, quia seductor ille &c. In cruce insuper quadammodo fuit victus, quia occisus inclinatio capite tradidit spiritum. Ibi etiam amicum nullum habuit. Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir mecum, *Psalmo 87.* Elongasti a me amicum & proximum. Item famulis & servis in cruce caruit, unde dicitur: Discipuli relicto eo omnes fugerunt. *Psal. 87.* Factus sum sicut homo sine adjutorio &c. *Matth. 27.*

Post miraculum de claudo per Petrum sanato, humiliter locutus est Petrus, non adscribens

bens factum sibi, sed divinæ virtuti, & per invocationem nominis Jesu Christi. *Act. 3.*

Cum introisset Cæsaream Petrus, obviam venit ei Cornelius, & prociens: Surge, & ego ipse homo sum: ait Petrus, elevans Cornelium *Act. 10.*

Audientes Paulus, & Barnabas, quod homines de civitate Lystris dicebant eos esse Deos, & eis sacrificare volebant concisis tunicis exierunt in turbas clamantes, & dixerunt eis: Viri, quid hoc facitis? & nos mortales fumus similes vobis &c. Tandem vix sedaverunt turbas, ne sibi immolarent. *Act. 14.*

Paulus Apostolus manibus operabatur, ut haberet necessaria sibi & sociis: propter quod etiam morabatur cum Aquila & Priscilla, qui erant artis scenofactoriæ, sicut & ipse. *Act. 18.*

Alibi dicit: Ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. *Act. 20.*

Humiliter de se sentiebat Paulus, qui fratrum orationibus confidebat. Adjuvantibus vobis in oratione pro nobis, ait. *1. Cor. 1.*

Orationes aliorum sollicitè postulavit, unde ait: Obsecro vos fratres per Dominum nostrum Jesum Christum, & per charitatem Spiritus sancti, ut adjuvetis me in orationibus. *Rom. 15.*

1. ad Cor. 14. & Thessal. 3. Verbis etiam suis veram humilitatem interius indicabat. *1. Cor. 15.* Ego sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus &c.

Et:

Et: Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum &c. *1. Tim. 1.*

Item ad humilitatem alios sollicitè inducibat, ait enim: Non alta sapientes, consentientes. Et ad Philippenfes 2. In humilitate superiores sibi invicem arbitantes &c. *Rom. 12.*

Hypochrisis & Simulatio.

Ammō filius David, simulavit languorem, ut posset decipere Thamar, quam libidinose amabat. *2. Reg. 13.*

Uxor Jeroboam, mutato habitu, venit ad Abdiam prophetam, cui ille dixit: Quare aliam te simulas? *3. Reg. 4.*

Giezi, famulus Elisæi, simulavit Dominum suum indigere duplici veste pro duobus adolescentibus ex filiis prophetarum. *4. Reg. 5.*

Cum venisset Apollonius Hierosolymam, missus ab Antiocho, pacem simulans, quievit usque ad diem Sabbati, & tunc feriatīs Judæis, arma suis capere præcepit, & omnes, qui ad spectaculum venerant, trucidavit. *2. Mach. 5.*

Quamvis divina sapientia generaliter impium detestetur, tamen specialiter hypochritis comminatur multoties in Evangelio, dicens: Væ vobis Phariseis, Phariseis volentibus capere Jesum in sermone, respondit increpans eos: Quid me tentatis hypocrita? *Matth. 22.*

Quidam sunt, qui magna scelera perpetrant, & modica peccata devitant, excolescentes culicem, & camelum glutientes: sicut principes sacerdotum, qui magis timerunt intrare prætorium Pilati,

Pilati, quam nequissime procurare crimen homicidii. *Joan. 18.*

Archilynagogus indignans, quia Dominus Sabbato curaret, dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari, in his ergo venite & curamini, & non in die Sabbati. Dominus autem illum arguit, hypochritam vocans. *Luc. 13.*

Malam hypochritam commiserunt Ananias, & uxor ejus Saphira, simulantes se totum agri pretium attulisse, & ad pedes Apostolorum posuisse. *Act. 5.*

Quamvis Simon magus credidisset in prædicatione Philippi, Petrus dixit ad eum: Non est tibi fors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Domino. Pœnitentiam itaque age &c. Respondens autem Simon dixit: Precamini vos pro me. *Act. 8.*

Elymam magum graviter notavit Paulus de hypochrisi & falsitate, dicens: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, & inimice omnis justitiæ, non desinis Domini vias pervertere rectas? *Act. 13.*

I.

Jactantia.

Gaal, filius Abed, dicebat sociis: Quis est Abimelech, & quæ est Sichem, ut serviamus ei? Utinam daret aliquis populum istum sub manu mea, ut auferam &c. *Judic. 9.*
Sam.